

Natuurmoord Zandzee voorgoed herdacht

Kunst kijken is zeer subjectief. Bij de opening van de tentoonstelling over Bussum kon mijn keuze dan ook niet anders dan op het tegeltableau van Carolien Brusse en Bea van der Heijden vallen. De herdenking van een haast macabere natuurmoord.

Het gebeurde ergens halverwege de jaren tachtig van de vorige eeuw. Het poeltje De Zandzee, ontstaan door zandwinning en vanzelf uitgegroeid tot een rijke natuurpoel, moest op stel en sprong verdwijnen. Plaats maken voor sportvelden van het Vituscollege. Dick Vis-

ser, groot voorvechter voor natuurbehoud en beheer in onze directe omgeving, had juridisch bijna niets meer om deze verdelging tegen te gaan. En zo werd op een kwaai dag, zonder de allerlaatste procedure af te wachten, De Zandzee met alle levende have erin en erom in een mum van tijd plat gewalst en vol geplempt. Men had echter buiten de waard gerekend. Dick was de nacht

na de begrafenis van vele salamanders, kikkers, ringslangen en zeer zeldzame torretjes en kevertjes, samen met wat harde kernleden met zijn eigen shovel naar de doemplek gereden en heeft alles weer open gegraven. De volgende dag kon een legertje vrijwilligers uit de dunne bagger nog een aantal exemplaren van de bedolven fauna redden. De pers heeft er destijds rui-

me aandacht aan besteed. En ik? Ik was er vrij nauw bij betrokken en daarom is mijn keuze op het tegeltableau 'Monument voor de salamander' gevallen. Onbegrijpelijk dat het Vituscollege toen De Zandzee niet geannexeerd heeft als prachtig openlucht biologiepracticum, maar voor nieuwe sportaccommodatie koos. Terwijl de hele Bussumse heide ruimschoots beschikbaar was voor alle denkbare sporten! Een blunder om nooit te vergeten!

